

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την επέκταση στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δημοσιονομικής διορθώσεως η οποία ενδεχομένως δικαιολογείται μόνον σε σχέση με άλλα κράτη μέλη. Κατά την υλοποίηση του προγράμματος στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου δεν διαπιστώθηκε καμία παρατυπία. Το γεγονός ότι το Λουξεμβούργο συμμετείχε από κοινού σε πρόγραμμα με τη Γερμανία, το Βέλγιο, τη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες δεν δικαιολογεί την επέκταση των αρνητικών συνεπειών —δηλαδή τη δημοσιονομική διόρθωση των δικών του δράσεων— που είχαν σφάλματα και παρατυπίες διαπιστωθείσες κατόπιν ελέγχου των ολλανδικών και γερμανικών δράσεων και συνιστάμενες σχεδόν αποκλειστικώς σε δήθεν παράβαση των διατάξεων περί διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων. Ως εκ τούτου, μολονότι πρόκειται για κοινή συμμετοχή πέντε κρατών μελών στο ίδιο πρόγραμμα, μόνον οι εθνικές αρχές των κρατών μελών στα οποία πρόκειται να εκτελεστούν οι δημόσιες συμβάσεις φέρουν την ευθύνη για τη διαδικασία συνάψεως των εν λόγω συμβάσεων.

Προσφυγή-αγωγή της 8ης Μαρτίου 2010 — *Insula* κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-110/10)

(2010/C 134/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον-Ενάγον: Conseil scientifique international pour le développement des îles (*Insula*) (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J.-D. Simonet και P. Marsal, δικηγόροι)

Καθής-Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Το προσφεύγον-ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να κρίνει ότι το αίτημα της Επιτροπής με το οποίο ζητεί την επιστροφή ποσού 84 120 ευρώ είναι αβάσιμο και, κατά συνέπεια, να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει πιστωτικό σημείωμα ποσού 84 120 ευρώ,
- να κρίνει ότι η προσφυγή-αγωγή πρέπει να συνεκδικασθεί με την υπόθεση T-366/09 όσον αφορά τόσο την έγγραφη όσο και την προφορική διαδικασία,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή), που στηρίζεται σε ρήτρα διατησίας, το προσφεύγον-ενάγον (στο εξής:

προσφεύγον) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι το χρεωστικό σημείωμα, με το οποίο η Επιτροπή απαιτεί, κατόπιν της εκθέσεως λογιστικού ελέγχου της OLAF (Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης), την ανάκτηση των χορηγηθεισών στο προσφεύγον προκαταβολών, δεν είναι σύμφωνο προς τις ρήτρες της συμβάσεως EL HIERRO (NNE5/2001/950) που συνήφθη στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επιδείξεως στον τομέα της ενέργειας, του περιβάλλοντος και της βιώσιμης ανάπτυξεως.

Το προσφεύγον προβάλλει δύο ισχυρισμούς.

Με τον πρώτο ισχυρισμό, αμφισβητεί το απαιτητό της διεκδικούμενης από την Επιτροπή οφειλής κατόπιν του λογιστικού ελέγχου που διενεργήθηκε το 2005.

Με τον δεύτερο ισχυρισμό, υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας το νέο χρεωστικό σημείωμα, παραβαίνει τις συμβατικές υποχρεώσεις της οι οποίες δεν της επιτρέπουν να ζητεί, έξι έτη μετά την τελευταία πληρωμή που πραγματοποίησε η *Insula* και ελλείπει κοινοποίησε εκ μέρους της εντός της προβλεπόμενης από τη σύμβαση προθεσμίας, πρόσθετα δικαιολογητικά έγγραφα.

Προσφυγή της 8ης Μαρτίου 2010 — Γερμανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-114/10)

(2010/C 134/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: J. Möller και C. Blaschke καθώς και U. Karpenstein, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2009) 10712 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2009, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής η οποία χορηγήθηκε από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) προς το Βασίλειο του Βελγίου, την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών για την υλοποίηση του προγράμματος προληπτικής προστασίας από τις πλημμύρες στους ποταμούς Ρήνο και Meuse στο πλαίσιο της κοινοτικής πρωτοβουλίας Interreg II/C δυνάμει της αποφάσεως C(97) 3742 της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΤΠΑ αριθ. 970010008),